

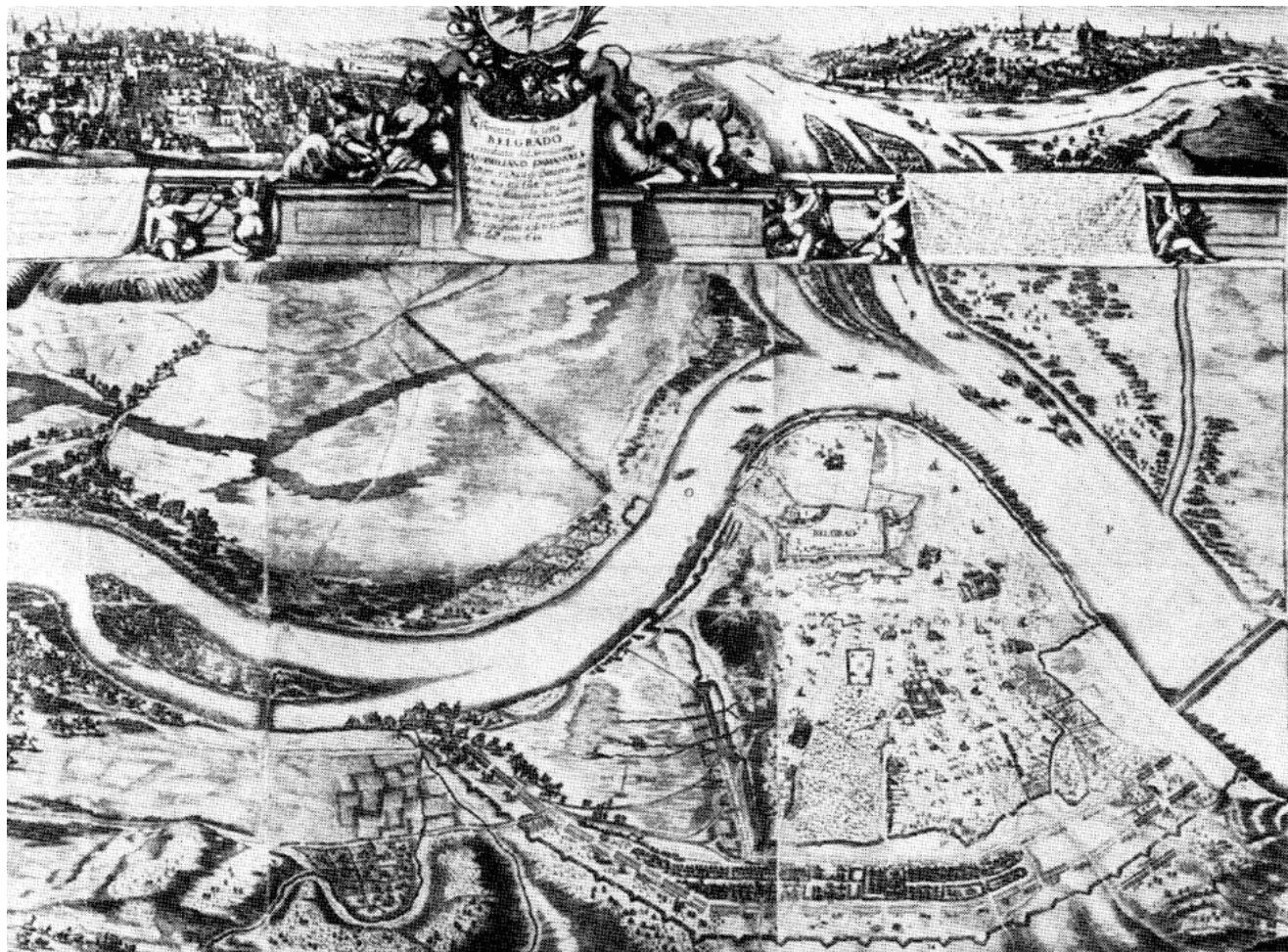
ТВРЂАВА И ГРАД БЕОГРАД КРАЈЕМ XVII ВИЈЕКА НА ПЛАНУ ЈОАНА БАПТИСТЕ ГУМПА

Историја Београда губи се у тами вијекова. Дуга и бурна прошлост територије данашњег града, за чији су посјед вођене крваве борбе, а за одбрану грађена јака утврђења, није оставила релативно ништа или врло мало од његове богате историје састављене од дугог низа столећа, све тамо од млађег каменог доба. Оскудна материјална свједочанства у виду археолошких фрагмената и по која грађевина сачувана до данашњих дана, ријетки записи путописца и грађа разбацана по разним архивама и библиотекама од Бече до Цариграда, отежавају проучавање Београда са било ког аспекта све до деветнаестог вијека. Период аустријско-турских ратова вођених крајем седамнаестог и током осамнаестог вијека осветљавају бројнији него до тада писани документи и старе гравире и мапе Београда, које су, с ријетким изузцима, мало вјеродостојне. Ипак, значај оваквих гравира је велики, јер су то скоро једини документи који могу дати, уз брижљиво поређење са осталим изворима и директним посматрањем на терену видљивих трагова некадашњег града, одговор на многа још недовољно расветљена питања о изгледу Београда у прошлости. Сасвим је сигурно да међу њима, не само због своје вјеродостојности, истакнуто место заузима план Тврђаве и града Београда из друге половине XVII вијека, рад Јоана Баптисте Гумпа (Joan Baptista Gumpf), који је резао у бакру минхенски гравер Михаел Венинг (Michael Wening), а чији се оригинал чува у Одељењу посебних фондова Народне библиотеке СР Србије у Београду и представља код нас ријеткост и драгоцену вриједност.

Досад, о овом плану писано је само фрагментарно, каткад уз погрешно датирање или пак нетачно навођење аутора, било за цијелу гравиру или за поједине њене дијелове, па би ово представљало други покушај¹ нешто детаљнијег приказа Гумповог плана, по коме су касније рађени многи планови и ведуте Београда чији су аутори код нас незаслужено познатији од Јоана Баптисте Гумпа, као на примјер Габријел Боденер (1664—1758), Матијас Зајтер (1678—1754), Георг Кристоф Килијан (1709—1781) и други.

Тврђава и град Београд (»La Fortezza e la Città di Belgrado«), такав натпис гравира носи, представља прворазредан ликовни докуменат за проучавање Београда с разних страна из времена кад су га Аустријанци, после пораза Османлија под Бечом 1683. године и њиховог повлачења из Мађарске, освојили и кратко вријеме њиме владали, од 6. IX 1688. до 18. X 1690. године. То пада у она бурна времена, када је Београд послије релативно дугог периода мирног живота поново постао ратно поприште, и када се одиграла и Велика сеоба Срба под патријархом Арсенијем Чарнојевићем, који се тада са својим збјегом извесно вријеме задржао у Београду. Аустријско освајање града 1688. као и турско 1690. год. завршило се не само темељитом пљачком, расељавањем и покољем становништва без милости, већ и стихијом рушења Београда, једном од тридесет девет, колико их је било до најновијих дана у његовој заиста бурној прошлости.

Вриједност Гумповог плана, без сумње, повећава чињеница што се на њему налазе легенде, за нас од особитог значаја, јер нам

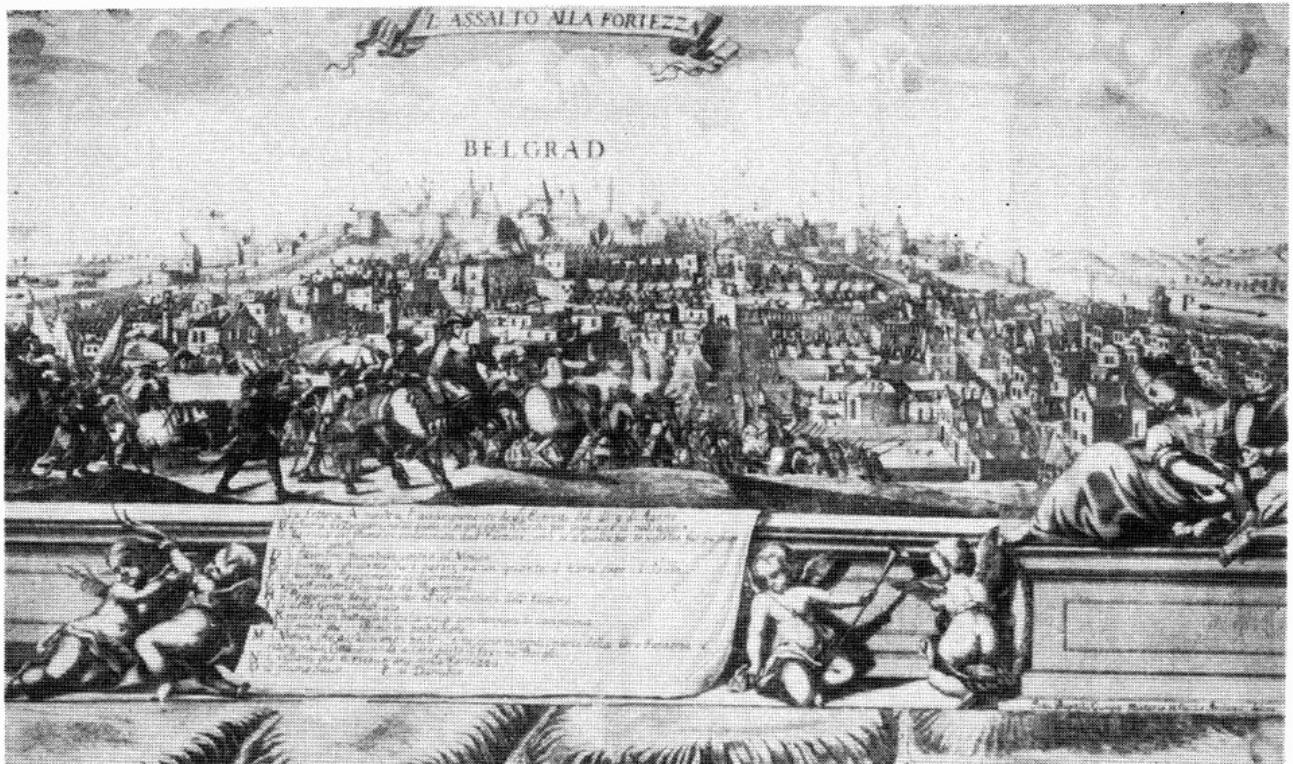
Јоан Баптиста Гумп (1651—1728): Тврђава и град Београд 1688. године (Оригинал 134×94,5 у Народној библиотеци СР Србије) Сл. 1.

Joan Baptiste Gump (1651—1728): La forteresse et la ville de Belgrade en 1688. (L'original 134×94,5 conservé à la Bibliothèque Nationale de la R. S. Serbie)

објашњавају, поред осталог, оригинални план утврда и града, на коме су приказане из птичје перспективе све значајније грађевине оног времена, даље, формацијски и борбени поредак трупа под командом баварског изборног кнеза Максимилијана Емануела, имена јединица, односно њихових команданата, које су узеле учешћа у освајању града, географију Београда и непосредне околине итд. План је драгоценjeni визуелни извор за упознавање опреме и наоружања аустријских и турских трупа, а донекле и тадашњег начина вођења борби око добро утврђених мјеста.

Поред ове документарне, Гумпов план има и извјесну умјетничку вриједност. Без сумње, мајстор је солидан цртач, што нам показује у фигуралиним композицијама, људским фигурама, скраћењима итд. Уопште узев гравира је по својој основној концепцији барокна, што се види по многим стилским тумачењима, како детаља тако и ширих усковитланих облика.

Оригинални план (сл. 1) величине 134×94,5 см подијељен је у два дијела: двије трећине гравире заузима широко развијен план Београда, нешто развучен у правцу исток—запад, који обухвата лијеву и десну обалу Саве и Дунава, а остали дио представљају двије ведуте — београдске тврђаве гледане са југоистока и београдског Доњег града виђеног са сјеверозапада, са земунске стране, које се налазе у лијевом и десном горњем углу. Између њих, са којима образује цјелину, налази се фигуралина композиција: лавови и људске фигуре са медаљоном, окружени вијенцем и змијом у круг савијеном, изнад кога се налази натпис: »ORBEM MINVIT ORBE«. У медаљону је изрезано Сунце у облику људског лица, Земља (земљин шар) и помрачење Мјесеца. Испод свега тога налази се богат картуш са човјечјом главом. Медаљон ликовним симболима приказује бескрајну славу побједе хришћана над муслиманима-Турцима. Испод медаљона (сли-

Изглед београдске Тврђаве гледане са југоистока. На ведути виде се следећи објекти: 1. Замак, 2. Тврђава, 3. Доњи град, 4. Део града опасан зидом, 5. Други део града такође опасан зилом, 6. Батерије, 13. Трговачка кућа, 19. Школа, 20. Зграда суда, 21. Куће у којима се мешило жито, 28. Батерије топова, 29. Батерије мортира, 40. Земунска кула. Сл. 2.

Vue de la Forteresse de Belgrade prise du Sud-Est. Les points suivants y sont visibles: 1. Château 2. Forteresse, 3. Ville basse, 4. Partie de la ville ceinte par les murailles, 5. Une autre partie de la ville également ceinte des remparts, 6. L'artillerie, 13. Maison commerçante, 19. Ecole, 20. Tribunal, 21. Immeuble du pesage de blé, 28. Canons, 29. Mortiers, 40. Tour de Zemun.

Медаљон са фигуралном композицијом (детаљ са Гумповог плана) Сл. 3.

Le médaillon à la composition figurale (détail du plan de Gump)

ка 3), између лавова и људских ликова налази се сљедећи натпис чији текст у оригиналу и преводу гласи:

„La Fortezza e La Città di Belgrado assediata dal Serenissimo Massimiliano Emmanuele Elettore, e Duca di Bauiera, dapoiche Sua Azā Elett: le passò cautamente con le Milizie Cesaree, e Bauere il fiume Sauo, donde ne fu respinto e posto in fuga l'Esercito inimico; ed espugnata a di 6 di Settembre dell'anno 1688.“

„Тврђава и град Београд опсједнути од Пресвјетлог Максимилијана Емануела, баварског изборног кнеза, и заузети дана 6. септембра 1688, пошто је његова Висост изборни кнез опрезно прешао са царском и баварском војском ријеку Саву, одакле је била одбијена и натјерана у бјегство непријатељска војска.“

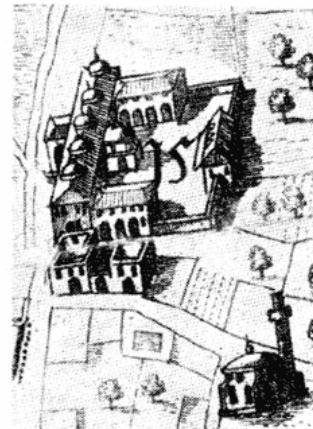
Као што је наведено, у горњем десном углу Гумповог плана налази се ведута београдског Доњег града гледаног са земунске стране. Ведута носи натпис: „L' ASSALTO ALLA CITA² BASSA“ („Напад на Доњи град“) и приказује не само напад аустријске копнене војске, већ и флоту са укрцаним трупама, са чијих прамака топови „огњем“ засипају град, што нам свједочи да су у београдској операцији узели учешћа сви родови војске, тј. да је напад имао комбиновани карактер. Интересантан је и приказ данашњег Малог и Великог ратног острва, који је сасвим супротан данашњем изгледу (данашње Мало ратно острво тада је било нешто пространије од Великог ратног острва), што је све последица нестабилног ушћа Саве у Дунав, као и неких других фактора.³

У доњем десном углу ведуте види се водоплаван терен на лијевој обали Саве, између Београда и Земуна — преко кога је изграђен мост на коју — који је спречавао све до наших дана спајање Београда и Земуна у један град, односно диктирао ширење Земуна у деветнаестом вијеку у правцу запада.⁴

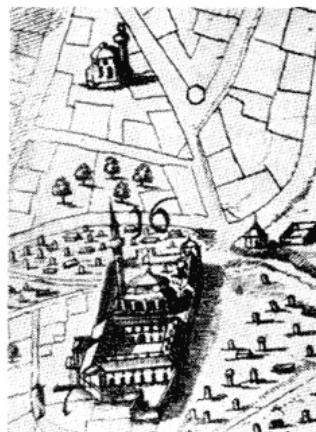
Испод ведуте београдског Доњег града налази се драгоценјена легенда која углавном објашњава уцртане урбанистичке и фортификационе објекте и доцарава нам изглед Београда у шеснаестом и седамнаестом вијеку, кад су га красиле много бројне цамије, ханови, амами, монументална султанова палата, безистан као и многе друге интересантне грађевине.

Легенда у оригиналу и преводу гласи:

„1. Il Castello, 2 la Fortezza, 3 la Città bassa, ouero all'acqua, 4 una parte della Città chiusa con muro, 5 un'altra parte della Città chiusa pure con muro, 6 le Batterie, 7 il trinceramento fatto dâ Turchi intorno al Borgo, 8 di[!]e grandi

1 Замак, 2 Тврђава, 3 Доњи град или град на води, 4 Дио града опасан зидом, 5 Други дио града такође опасан зидом, 6 Батерије, 7 Утврђење око града које су изградили Турци, 8 Два велика топа постављена против чамаца, 9 Командантов конак, 10 Палата Султана или првог Везира⁵, 11 Стан првог Муфтије, и велика цамија, 12 Штале, 13 Трговачка кућа, 14 Безистан, 15 Купатила, 16 Главна цамија, 17 Болница, 18 Двориште опасано зидом, где су Турци у љетном периоду обављали своје молитве, 19 Школе, 20 Зграда суда, 21 Куће у којима се мјерило жито, 22 Турско гробље, 23 Црква и грчко гробље, 24 Јеврејско гробље, 25 Велика јама, 26 Царинарница, 27 Напад и ровови⁶, 28 Батерије топова, 29 Батерије мортира, 30 Турски лагум, 31 Мост саграђен на острву⁷,

32 Велики мост на Дунаву и пут за Темишвар, 33 Мост, који су подигли Турци, мост саграђен на мочвари, пут за Осијек, 34 Опкоп, 35 Стан изборног кнеза, који је послужио као галерија са које је Султан видио сакупљену своју вој-

fatto sula palude, la strada di Essek, 34 la circonuallazione, 35 il quartiere dell'Elettore, che fu la loggia, da cui il Sultano uide assembrato il suo Esercito nell'anno 1683, 36 il quartiere del Maresciallo Caprara, 37 il quartier del Duca di Mantoua, 38 l'Artiglieria Cesarea, 39 l'Artiglieria dell'Elettore, 40 il Castello di Semlin, 41 il villaggio di Semlin.

У горњем лијевом углу Гумповог плана налази се ведута Београдске тврђаве виђене са југоистока (сл. 2). Испод ведуте, која носи натпис »L'ASSALTO ALLA FORTEZZA« („Напад на тврђаву“) налази се легенда, за нас од посебног значаја, јер нам објашњава, поред осталог, не само формацијски и борбени поредак трупа Максимилијана Емануела, већ и све фазе битке за Београд, која се чак и у неким појединостима слаже са студијама посвећеним том, чисто војничком питању.⁸

Легенда у оригиналу и преводу гласи:

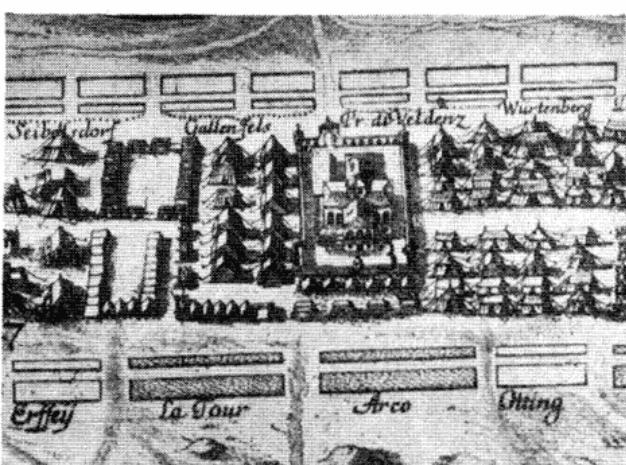
La Lettera A mostra l'accampamento degli Eserciti del di 9 di Ago-sto. B L'Isola dē Zingari, nella quale si erano posti li Turchi per im-pedire il passaggio. C la riua del fiume riconosciuta dall'Ellettore come se a quella pa[r]te volesse far passare le sue genti. D i Cannoni piantati contro al Ni-mico. E le barche con-dotte su i cariri ad un quarto d' hora sopr[al]l'-Isola. F. il veechio Re-gimento di Starenberg. G Altre Fanterie cau-ate dā Regimenti. H il Reggimento delle guar-die ed i granatieri dell'Elettore. I le dette Genti imbarcate. K po-stesi in Battaglia sula riua con cannoni di campagna. L il ponte, che si formò in poche hore M i Nimici, che assaliscono i nostri, e ne sono respinti; parte della loro Fanteria si

ску 1683. године, 36 Стан војсковође Кап-парате, 37 Стан војводе од Мантове, 38 Царска артиљерија, 39 Артиљерија изборног кнеза, 40 Земунска кула, 41 Село Земун.

ritira nella Città, dopo di accere posto il foco nē Borghi. N i villani che si ricouerano nella Fortezza. O il fiume Sauo. P il Danubio. влачи у град пошто је запалио предграђе Београда. N Сељаци који се склањају у Тврђаву. О Ријека Сава. Р Дунав.

Као што је наведено, испод ведута Београда (Тврђаве и Доњег града) и медаљона са фигураном композицијом налази се широко развијен план Београда, који приказује терен (има облик правоугаоника) ограничен према сјеверу Бежанијском косом (лесним одсјеком који се пружа од Земуна даље на запад), према западу линијом која иде нешто узводно од Остружнице, према југу цртом која пролази јужном страном опкопа (својим најистуренијим, средишњим дијелом опкоп је допирао до Ташмајданског парка и Ботаничке баште), а према истоку непосредном окoliniom лијеве обале Дунава све до данашњег Панчевачког моста. На цијелом том релативно великом простору, уцртан је план утврда и града са свим значајнијим грађевинама оног времена приказаним из птичје перспективе, распоред трупа зараћених страна, даље, исписана су имена пукова аустријске опсадне војске и приказана је географија Београда и непосредне околине. Цијела лијева страна овог дијела

Слово A показује логор трупа на дан 9. августа. В Острво Ада циганлија које су запосјели Турци да би спријечили прелаз. С Обала ријеке која је сматрана као тачка са које је изборни кнез намјеравао да пребаци своје трупе на другу страну ријеке. D Топови постављени према непријатељу. Е Чамци натоварени на кола и удаљени четврт часа од острва. F Штаренбергов стари пук. G Остало пјешадија сакупљена из различних пукова. H Стражарски пук и гренадири Изборног кнеза. I Поменуто људство укрцано у чамце. K Трупе са пољским топовима у борби на обали. L Мост изграђен за неколико сати. M Непријатељ у нападу на наше трупе, где је био одбијен; дио њихове пјешадије који се по-

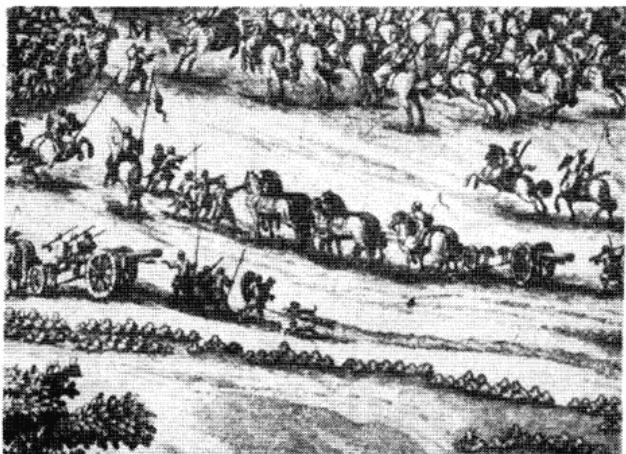

Део опсадне аустријске војске (детаљ са Гумповог плана)

Une partie d'armée autrichienne durant le siège (détail du plan de Gump)

Гумповог плана оживљена је вјешто уцртаним призорима из појединих фаза битке за Београд, тако да план дјелује као лијепа монументална и декоративна цјелина.

У нападу на Београд 1688. године, према плану Јоана Баптисте Гумпа, узела су учешћа 54 пука аустријске војске, распоређена у двије борбене линије. У првим борбеним редовима уз само градско утврђење са заломљеним крилима према граду налазиле су се слиједеће јединице (од Саве

Турска коњица и артиљерија (детаљ са Гумповог плана)

La cavalerie et l'artillerie turques (détail du plan de Gumpf)

према Дунаву): Arco, Soyer, SCroix, Sereni, Keyserstein, Croy, Sauches, Wallis, Fyrstenberg, (на лијевом крилу), Granad Leib Regiment, Steinau, Seiberlsdorf, Gallenfels, Pr. di Veldenz, Würtenberg, Durlach, Heidersdorf (у средини) и Lorena, Strafser, Metternich, Scherfenberg, Alt. Starenberg, Neüburg, Croaten Lodron и Kisal (на десном крилу).

У другој борбеној линији, испред опкопа, са крилима повијеним према првој линији фронта налазили су се ови пукови: Savoia, Lesle, Sachsentauenburg, Chur Prinz von Sachsen, Dunenvald, Chur Prinz von Sachsen, Caraffa, Chur Prinz von Sachsen, Montecuculi, Heidersdorf (на лијевом крилу) Comerci, Erffey, Gronsfeld, Salzburg, Erffey, La Tour, Arco, Otting, Heusler (у средини), Otting, Taff, Auersperg, Palffy, Auersperg, Caprara, Auersperg, Serau, Sarumb (на десном крилу) и Hussarn Czoki Lidel (иза опкопа).

План је рађен у техници бакрореза, на дебљој хартији са воденим знаком који представља лик пропетог лава приказаног у профилу, који предњим шапама држи мали штит у чијој се средини налази број четири на коме су смјештени иницијали

„СМ“; свакако то су иницијали произвођача овог папира (Christian Mayer?). Овакав тип воденог знака није могао бити пронађен у постојећим албумима Хивуда⁹ и Ајнедера¹⁰. Додуше, код Ајнедера постоји само грб са иницијалима „СМ“ под бројем 276 из 1685. године, па пошто на Гумповом плану стоји запис из 1688. године, вјероватно, и овај папир настао нешто касније, потиче из исте фабрике (Tirol Wattens — Christian Mayer¹¹.

Гумпов план Тврђаве и града Београда налази се данас у релативно добром стању захваљујући стручној рестаурацији и каширању на платно извршеним 1963. године.

Аутор плана је »Joan Baptista Gumpf — Militaris et Civilis Architect deline«. Рођен у Инсбруку (1651—1728) у породици која је дала Тиролу и Баварској у времену од шеснаестог до осамнаестог вијека познате архитекте, инжењере, бакроресце и сликаре, Јоан Баптиста Гумп, и сам бакрорезац и инжењер, дочекао је крај живота, по свему судећи, као веома цијењена и угледна личност. Као војни и цивилни инжењер прво у служби Баварског изборног кнезевства, а доцније цара Леополда I са титулом „вишег инжењера и благајника тврђаве Констанце“, напредује до звања савјетника, које добија за особите заслуге пред свој педесет трећи рођендан.¹² План је резао у бакру Michael Vening (1645—1718), не мање познати бакрорезац онога времена, који је 1669. године добио титулу баварског дворског гравера¹³ (»München Gesstochen und zu finden bey Michael Wening Kupfferstecher« — текст у десном доњем углу карте).

Пад Београда у аустријске руке 1688. године сматран је као знак почетка распада османлијског царства, па је тај моменат, освајање Београда, као прворазредан догађај нашао израза у ликовним прилозима свих познатијих издавачких кућа оног времена. (Како наводи Ј. Поповић „Многа сјајна господа“ дошла су на место окршаја да би били свједоци овог величанственог призора, пада Београда у Хришћанске руке.¹⁴ Тада се појављује на тржишту велики број планова и изгледа Београда који су углавном рађени напамет, по причању, па су самим тим мало вјеродостојни. Изванредна документарна вриједност Гумповог плана баш је у томе што се скоро са сигурношћу може тврдити да је он —

као војни и цивилни инжењер у служби баварског двора — боравио у Београду, за разлику од неких других код нас незаслужено познатијих гравера, за које се са мало труда може доказати да су или дје-

лимично или у потпуности своје гравире старог Београда радили по плану Јоана Баптисте Гумпа, безуспешно покушавајући да достигну у сваком погледу већег мајстора.

НА ПОМЕНЕ

¹ Мишо Лазаревић: *Јединствена гравира — Гумпов план Тврђаве и града Београда из 1688. године, „Политика“ од 26. јула 1964. год.*

² Cita — правилно Città. Поред ове у тексту наилазимо на још неке ортографске и друге грешке.

³ Инж. Миладин Пећинар: *Хидротехнички проблеми Београда*, Генерални урбанистички план 1950, Београд 1951, стр. 87. Уз своју хидротехничку студију, проф. Пећинар доноси, поред осталих прилога, и једну гравиру из XVIII вијека, која приказује „несталбино ушће Саве у Дунав“ што нам свједочи да су гравире овакве врсте од интереса и за хидротехничка посматрања, па би Гумпов план — гравира представљао ликовни документ за проучавање Београда и са тог аспекта.

⁴ Арх. Драгољуб Јовановић: *Оснивање и развој Београда*, Генерални урбанистички план 1950, Београд, 1951, стр. 37.

⁵ Султанова палата је била резиденција првог везира, као султановог замјеника.

⁶ Ријеч „Attaco“ — Напад, не одговара ситуацији на плану. Aprocchi=rovovi; истовремено и приближавање које опет не одговара ситуацији на плану.

⁷ Према плану то је у ствари мост који је спајао обалу ријеке са острвом.

⁸ Милан Крагујевић: *Београд пада први пут под аустријску власт*, Ратна прошлост Београда, Београд, 1954, стр. 77—86 и Јован Поповић: *Долазак немачке војске под Београд 1688. год.*, Београд, 1897.

⁹ Edward Heawood: *M. A. Monumenta chartae papyraceae Historiam illustantia, I Watermarks*, Hilversum (Holland), 1950.

¹⁰ Georg Eineder: *The ancient paper, — Mills of the former Austro-Hungarian Empire and their Watermarks*, Hilversum — Holland, 1960.

¹¹ Подаци добијени од Јупке Васиљев, кустоса Народне библиотеке СР Србије у Београду, на чему јој и овом приликом захваљујем.

¹² Ulrich Thieme — Felix Becker: *Allgemeins Lexikon der Bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart*, XV Band, Leipzig, 1922, стр. 334, 337.

¹³ Ulrich Thieme — Felix Becker: *Allgemeins Lexikon der Bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart*, XXXV Band, Leipzig, 1942, стр. 337.

¹⁴ Јован Поповић, нав. д., стр. 57.

LA FORTERESSE ET LA VILLE DE BELGRADE À LA FIN DU XVIIe SIÈCLE D'APRÈS LE PLAN DE JOAN BAPTISTE GUMPP

Mišo Lazarević

Les fonds de la Bibliothèque Nationale de Serbie à Belgrade possèdent de nombreux spécimens précieux d'une exceptionnelle valeur culturelle et historique. Une place très en vue y revient au plan de la Forteresse et de la ville de Belgrade datant de la deuxième moitié du XVIIe siècle, œuvre de Joan Baptiste Gumpf. Le plan a été gravé en cuivre par le graveur de Munich Michael Wening. Le plan est un document visuel de grande qualité pour l'étude de Belgrade et de ses différents aspects à l'époque

où, après leur retraite à travers la Hongrie, il fut conquis et gouverné pendant un court laps de temps, de 6. IX. 1688 au 18. X. 1690 par eux. Le plan original de 134 × 94,35 centimètres est divisé en deux parties: les deux tiers de la gravure consistent en un plan de Belgrade largement développé, englobant les rives gauche et droite de la Save, le reste représente deux redoutes — la forteresse et la ville basse — qui se trouvent dans les angles supérieurs à gauche et à droite. Entre eux et faisant ensemble avec eux

se trouve une composition figurative: des lions et des figures humaines avec un médaillon encerclé des couronnes et des serpents enroulés: dans le médaillon est gravé un Soleil au visage humain, la terre, la mappemonde et l'éclipse de la lune. Au-dessous est située une riche cartouche avec la tête d'un homme. L'auteur du plan Joan Baptiste Gumpf (1651—1728) descend d'une famille qui, à l'époque entre le XVI° et le XVIII° siècle a donné des architectes, ingénieurs, graveurs et peintres, tous célèbres, et qui ont travaillé au Tyrol et en Bavière. Gumpf était graveur et ingénieur, il y a tout lieu de croire qu'il était un homme distingué et estimé. Et Michael Wening (1645—1718) qui a gravé le

plan, était un graveur très connu à l'époque — en 1669 il a reçu le titre du graveur de la Cour Royale de Bavière.

L'exceptionnelle valeur documentaire du plan de Gumpf consiste justement en ce fait que Gumpf a vraisemblablement été, comme ingénieur civil ou militaire, au service de la Cour Royale de Bavière et a séjourné à Belgrade, contrairement à d'autres, jouissant chez nous d'une célébrité imméritaire dont nous pouvons affirmer avec certitude, qu'ils ont fait soit en partie soit en totalité, leurs gravures du vieux Belgrade d'après le plan de Joan Baptiste Gumpf, en essayant en vain d'atteindre la qualité d'un maître plus grand à tous les points de vue.